

Emperyalizme ve kapitalizme
karşı savaşımayı uygun gören
bir doktrinal izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

ONBEŞ GÜNLÜK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 77 1 Eylül 1967 Fiyatı: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:
ATTİLA AŞUT

Sorumlu Yönetmeni:
ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri:
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi:
P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet," Basımevi

İŞÇİLER, SENDİKACILAR DİKKAT! GREV HAKKI KISITLANIYOR!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DiSK) Ankara Bölge Temsilcisi Bekir Çiftçi, hükûmetçe yeni hazırlanan "Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Tasarısı,, ile ilgili olarak bir demeç vermiş ve "Türk işçileri, Adalet Partisi'ni kara listeye almıştır" demiştir.

A.P. Hükûmeti'nin, grevlerin etkisini ve anlamını sıfıra indirecek bu tasarısı, Türk-İş'in uydu politikası yüzünden hazırlamaya cesaret ettiğini söyleyen Bekir Çiftçi, "1968'de yapılacağı anlaşılan genel seçimlerde, A.P.'nin bugüne kadar yüzde 80'inden oy aldığı işçi sınıfından muhteşem bir şamar yiyeceğini" de sözlerine eklemiştir.

DiSK Ankara Bölge Temsilcisi Bekir Çiftçi'nin demeci şöyledir:

"Yeni İş Kanunu'ndan hemen sonra, Türk işçi sınıfı ikinci bir oyunla karşı karşıya gelmiştir. Doğru haber vermekle tanıdığımız «Cumhuriyet» Gazetesi'nde ya yımlanan habere göre, grev hakkı dolaylı yollarla kaldırılmaktadır.

Bu, Türkiye'de toplu iş sözleşmesi düzeninin sonu demektir.

Yeni tasarısı ile öğre-uebildiğimiz belli-başlı

üç noktadan, grev hakkı işlemez duruma gelmek tedir:

● 1- Bakanlar Kurulu, grevleri bir seferde 90 gün erteleyebilecektir.

● 2- Grev gözcüleri iş yerine giriş ve çıkışı engelliyemeyeceklerdir.

● 3- İşyerine hammadde sokulabilecek ve işyerinden ürünler çıkarılabilecektir.

Bu durumda, grevlerin kazanılması ihtimali hemen hemen hiç yok gibidir.

Yeni "İş Yasası"nın özellikle 17. maddesi ile iş güvenliklerini tamamen kaybeden Türk işçileri, şimdi de grev haklarını kaybetmektedirler. A.P. Hükûmetinin böyle bir tasarısı hazırlamaya cesaret etmesinin tek nedeni, yıllar yılı Türk işçilerini tek başına temsil eden Türk-İş'in izlediği uydu politikasıdır.

Ancak, bu tasarısı

Türk işçi sınıfının uyku da olduğunu düşünerek hazırlayanlar, bu hesaplarında yanılmışlardır. Türk işçi sınıfı, uyanık evlatlarının bekçiliğine emanet edilen Anayasa'ya sahip çıkmış, görülmemiş bir hızla sınıf bilincine erişmiştir.

Bu ve benzeri davranışları yüzünden, Türk işçileri Adalet Partisi'ni kara listeye almıştır. A.P.'nin çeşitli yollarla emekçi halka yakın görüldüğü ve özellikle işçi sınıfının yüzde 80'inden oy aldığı bir gerçektir. Ama Türkiye'deki uyanış daha büyük bir gerçektir.

1968'de yapılacak genel seçimlerde, A.P. bu güne kadar yüzde 80'inden oy aldığı işçi sınıfından muhteşem bir şa-

mar yiyecektir. Türk işçi sınıfı, kapitalist partilerin işverenlerden yana olduğunu, kendi haklarını sol partilerin, sosyalist örgütlerin koruduğunu kesinlikle anlamıştır.

1968'de yapılacağı anlaşılan genel seçimlerdeki büyük dersten önce, Türk işçi sınıfı bu tasarısı, Anayasanın verdiği haklar çerçevesi içinde, Türkiye'nin bütün meydanlarında, bütün cadde ve sokaklarında protesto edecektir.

Tarihten ders almayanların, tarihin teker-rürüne sebebiyet verdikleri bilinen bir gerçektir.

Anayasa'yı değiştir-meye ve Anayasa ile ve-rilen hakları kısıtlamaya kimsenin gücü yetmiyecektir."

ÇAĞRI

Uyan artık arkadaş, kalksın gözünden perde
Kanını sömüreni at sırtından, «yeter!» de,
Senin olan senindir, al hakkını arkadaş,
Senin için başladı işte bu kutsal SAVAŞ!

Çetin GÖKKAYA

ESKİ OYUN

Ahmet Köklügiller

Siz istediğiniz kadar, değişimden. evrimden, devrimden söz edin. İsteddiğiniz kadar, aklın egemenliğinden, adaletten, özgürlükten, eşitlikten, insanca yaşamaktan, yurdun kalkınmasından, ulusun hayat düzeyinin yükselmesinden, anayasadan bahsedin, kılırları bile kıpırdamıyor. Oysa neler değişmemiş, neler geçmiş o eski köprülerin altından. Padişahlıktan meşrutiyete, meşrutiyetten cumhuriyete; tek partili yönetimden çok partili yönetime... Hızlı bir akış içine girmişiz. İnsan, en yüce değer olmuş çağımızda. Kendimizi bu akışa uyduracağımıza, çağımıza, çağımızın değer ölçülerine lâyık olacağımıza, hâlâ «eski oyun»lar peşindeyiz.

Dedim ya, siz istediğiniz kadar, bunlardan bahsedin. Tınmıyor adamlar.. Almışlar karşılıklarına öğretmenleri; tek amaçları, içinden geldikleri toplumu insanca yaşılan bir yere yükseltmek olan öğretmenleri, durmadan soruyorlar:

“Neden ısrarla Cumhuriyet, Akşam, Milliyet gibi gazetelerle, Yön dergisini okuyorsunuz?”

“Nâzım Hikmet’in

«TÖYKO» KURULDU

Memnunlukla öğrendiğimize göre, Türkiye Öğretmenler Sendikası'na bağlı öğretmenler, her türlü tüketim maddelerini en uygun şartlarla sağlamak ve bunları üyelerine ulaştırmak amacıyla «Tüm Öğretmenler Sınırlı Sorumlu Yardımlaşma ve Tüketim Kooperatifi»ni kurmuşlardır.

Ankara'da kurulan ve kısa adı «TÖYKO» olan bu kooperatife, bütün devrimci öğretmenlerin katılması beklenmektedir.

«TÖYKO»ya başarılar dileriz.

«SAVAŞ»

«Kurtuluş Savaşı» adlı destanını satın aldın mı? Neden satın aldın? Öğretmenler odasında arkadaşlarıyla bu kitap hakkındada konuştun mu?”

“Neden sosyal adalet istiyorsun? Bu fikri öğrencilere empoze ettin mi?”

“Öğretmen arkadaşlarınla neden hep toplumsal meseleler üzerinde konuşuyorsun?”

“Neden elbiselerini herhangi bir terziye değil de T.İ.P. İl Başkanı olan terziye diktiriyorsun?”

“Türkiye'nin fakir olduğunu söylemişsiniz. Sermaye eşitliği istemişsiniz?”

“Ramazan ayında çocuklara çay ısmarlamışsınız?”

“Sınıfta Namık Kemal ile Yaşar Kemal'i karşılaştırmışsınız?”

“Çocuklara Milliyet, Akşam, Yön, Varlık tavsiye etmişsiniz?”

“Yaptığınız bir konuşmada kullandığınız «yoksunlaşma ve yitkilik içerisindeyiz» sözünden ne kast ediyorsunuz?”

“Sizce, ülkücü öğretmen ile ülkücü olmayan öğretmen ne demektir?”

“1960' dan önce daha korkusuz, daha mücadeleci idiniz, şimdi ne

den mücadeleden korkuyorsunuz?, sözünüzle öğretmenleri hangi mücadeleye ve kime karşı teşvik ediyorsunuz?”

“Milletvekillerinin zengin toprak sahiplerinden ibaret olup, seçimleri para kuvvetiyle kazandıklarını söylediğiniz; petrolerimizin ve diğer yeraltı servetlerimizin emperyalist Amerika'lılara peşkeş çekildiğinden bahsettiğiniz; «ben Anayasaya dayanarak konuşuyorum» dediğiniz doğru mu?”

“İki yıl önce bir zengin çocuğuna bir tokat vermişsiniz. Bu da sizin yoksulları tuttuğunuz gösterir deniyor, ne dersiniz?”

“İngilizce dersinde «Bir Amerika uçağı Kara deniz'e düştü» diye cümle yazdırmışsınız. Bununla ne demek istiyorsunuz?”

“Okulda Amerikan düşmanlığı yaratıyormuşsunuz. Çocuklar da sizin telkininiz üzerine, yerine gelen barış gönüllüsünü sınıftan atmışlar. Bu Türk misafirperverliğine sığar mı?”

“Isparta Valisi başlıklı yazıyı niçin yazdın?”

“Sınıflarda asılı duran Shell, Mobil gibi yabancı petrol şirketlerinin reklâm takvimlerini topalayıp yaktığın iddia ediliyor? Ne dersin?”

“Petrollerin, madenlerin millileştirilmesi ve toprak reformu istemişsin. Ne dersin?”

“Cebinde T.İ.P. markalı dolmakalem taşıdığın iddia ediliyor. Ne dersin?”

....

Diyelim ki, bu sorular size soruldu, öğretmenlere değil de, ne dersiniz? İşte Türk öğretmenleri böylesi bir kısır döngünün içine sokulmuş bir sürü ahret suall-rine muhatap olmaya başlamışlardır.

Boşuna Aristo'dan, Atatürk'ten, Anayasa'dan bahsetmeyin. Anlıyorum sizi, bunların hiçbirisi yok Anayasa'da. Bunları Anayasanın yirminci maddeyle elbette bağdaştıramazsınız.

Elini her yere sokan çirkin politikacı, nihayet Üçüncü Selim'den beri süregelen eski oyunlarla öğretmenliği de yozlaştırmaya başlamıştır. Mesele, öğretmeni halkından ve işinden ayrı düşürmek, görevini yapma sına engel olmaktır.

Şunu söyleyelim ki, Anayasa ve «Millî Eğitimin Amaçları»na sıkı sıkıya bağlı Türk öğretmeni, bu karışık dönemden de yüzakıyla çıkacak, öğretmenliğin çirkin politikacı elinde yozlaşmasına yiğitçe karşı duracaktır.

DUMANLI HAVA

Yaşamının en ak düzlü aydınlığında
Dumanlı hava soluyan bir sürü insan
Üstümüze gelir gözlerinde gece.
Biz ışık diyoruz, tek sözümüz ışık!
Onlar karanlığa koşuyor delice..

İsmet YAZGAN